

MAKLEIT LÁSZLÓ
(szöveg és kép)

Körutazás Új-Zélandon

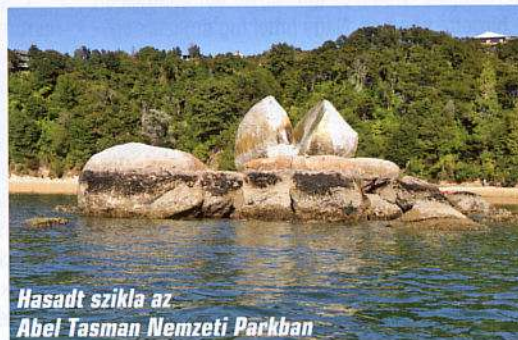
(2. rész)

Partvétel az Abel Tasman Nemzeti Parkban

Új-Zéland északi szigetén, Rotorua körzetében több látványos geotermikus területet találunk, közülük csak egy a korábban ismertetett Waimangu. Induljunk most egy másik régió, a Hell's Gate, vagyis a Pokol Kapuja felfedezésére. A találó elnevezést a Nobel-díjas író, George Bernard Shaw adta, amikor az 1900-as évek elején felfedezte a térséget.

Gőzölgő, bugyborékoló, sötétszürke iszap, sárga kénkiválások és apró vulkánokhoz hasonló iszapkúpok váltogatják egymást. A nagy nyomással feltörő víz hőmérséklete a 100 °C-ot is meghaladja, a rekordot a Streaming Cliffs, a Gőzölgő Sziklák mellett mérték. Egy méter mélységben a hőmérséklet 122 és 144 °C között ingadozik. Még szerencse, hogy látogató és nem hőfokellenőr vagyok!

A fegyelmetlen turista azonban nem érezheti magát teljes biztonságban. Humort sem nélkülöző tábla figyelmeztet, amennyiben a forró sziklákra vagy a gőzölgő medencébe

Hasadt szikla az Abel Tasman Nemzeti Parkban

szemetet dobunk, megkérhetnek, hogy menjünk be érte és hozzuk vissza.

A kevésbé forró víz sem megy veszendőbe a Pokol Kapujában. Amennyiben a borsos árú kombinált belépőjegyet választjuk, meg is mártóztatunk a strandolásra kialakított termálvizes medencékben. Kempingünkben szerencsére ezt a szolgáltatást díjtanul élvezhettük.

Vulkáni utóműködéssel Rotorua városában is találkozunk. A Te Puia nevű aktív terület fő látványosága a rendszeresen feltörő Pohutugejzir, ami akár 30 méter magára is lövellhet. Mi ilyen magas kitérést nem figyeltünk meg, de kisebbek gyakran láthatók. Itt is találunk fortyogó iszapot, iszapkürtöket, ásványkiválásokat, mégis minden geotermikus terület más. A Te Puia annyiban is különleges, hogy a maori közösségi házban az őslakosok hangszerrel, táncaival is megismerkedhetünk, a bevállalóság kis is próbálhatják frissen szerzett tudásukat a színpadon.

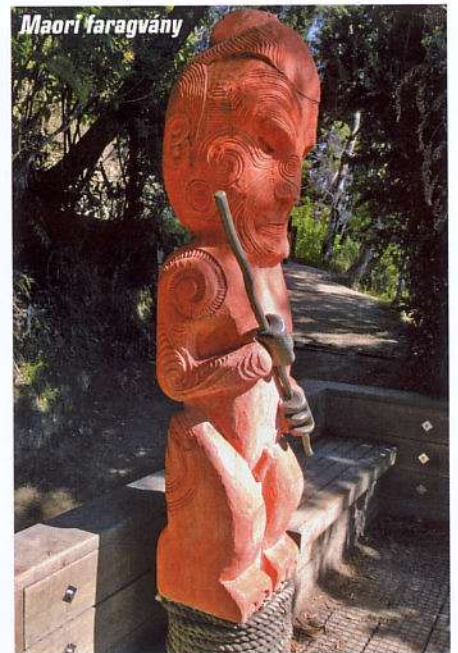
Itt azonban tennem kell egy kis kitérőt. Útban Új-Zéland felé, a hosszú repülőút alatt megnéztem néhány filmet, köztük Clint Eastwood Invictus című moziját. A film megtörtént eseményt dolgoz fel, az 1995-ben Dél-Afrikában rendezett rögbi világbajnokságot, melynek döntőjében Dél-Afrika Új-Zélanddal mérkőzött a világbajnoki címért. Hiába adták elő a vendégek a mérkőzés előtt az ősi és nagyon ijesztő haka táncot, drámai küzdelemben végül a hazaiak diadalmaskodtak.

Dél-Afrika frissen megválasztott elnöke, Nelson Mandela úgy gondolta, a fehérek és

őslakosok megbékélését a sport összetartó ereje hozza el Dél-Afrikában. Ami azonban a sportpályán sikerült Dél-Afrikának, a való életben teljesen másképp alakult. Ha lett volna verseny az őslakosok és a betelepült fehér lakosság megbékélése tekintetében, azt – talán az egész világ számára példamutató módon – Új-Zéland nyerte volna, ugyanis ebben az eltelt évek során Dél-Afrika alaposan alulmaradt...

Amennyiben jut rá időnk, a Te Puia régióban érdemes felkeresni a maori művészeti műhelyt, ahol kisebb ajándéktárgyak megmunkálása mellett tekintélyes méretű faragványok készítésének folyamatát is megfigyelhetjük.

Rotoruatól délre található a legjelentősebb geotermikus terület, a Waiotapu, vagy magyarul a Szent Vizek. Érdemes időben érkezni, az egyik legfontosabb látnivaló, a Lady Knox-gejzir forró vízsugara ugyanis minden délelőtt 10 óra 15 perckor tör a magasba. Hogyan

Maori faragvány

Csigaforgató az Abel Tasman Nemzeti Parkban

Fortyogó iszap a Pokol Kapujában

tudják a geológusok a kitérés időpontját ilyen pontosan meghatározni? Ehhez nem szaktudás, inkább némi mosópor szükséges. 10 óra tájban csinos alkalmazott lép a gejzir csendes nyílásához, beleborít egy zacskó vegyszert, és – láss csodát – a gejzir működésbe lép. A vízsugár hosszú percekig lövell a magasba, csattoghatnak a fényképezőgépek. A kényelmesebb turisták számára a gejzir előtt padosorokat is kialakítottak, akár ülve is figyelhetjük e „természeti” jelenséget, mint a moziban. Mit lehet ehhez hozzátenni? Profitorientált Tömegturizmus–Környezetvédelem 1:0.

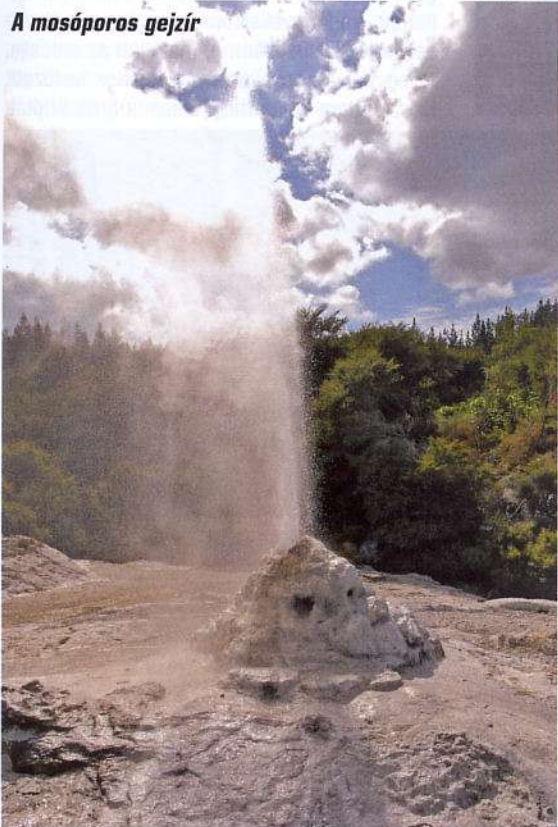
Színek a Pezsgőmedence partján

Az Ördög Fürdője

A mosóporos gejzír

vagy alulról, kishajóból tekinthető meg. A Taupó-tótól délre található a Tongariro Nemzeti Park, mely magas csúcsokkal is büszkélkedhet. Az északi szigeten járva kétszer is útba ejtettük, de mindkét alkalommal szakadó eső fogadott bennünket. A mászást így is vállaltuk volna, a túra azonban egyirányú. Érdeklődésünkre, amikor a visszaút menetrendjét szerettük volna meg tudni, az erőszakos túraszervezők csak azt hajtogatták, hogy „guided tour, guided tour”. Végül úgy döntöttünk, hogy a felszabaduló időt a déli szigeten is el tudjuk tölteni, és visszaindultunk Wellingtonba.

A kompikötő előtt nem kis feltűnést keltve felállítottuk vizes sátrainkat, a ruhákat kitettük száradni, ezzel szinte az egész parkolót elfoglaltuk. Senki nem küldött el, pedig a személyzet elől nehéz lett volna elbújni, és a főváros hivatali negyedétől is csak egy ugrásra voltunk. Egy-egy negatív élmény után mindig megjött a kárpótlás, hogy véletlenül se érezzük magunkat rosszul Új-Zélandon.

A Waiotapu régió kellemes meglepetésekkel is szolgált. A Thermal Wonderland tényleg a csodák földje, az ásványkiválásoktól színes vízpartok, a még színesebb víztükrű tavacskákat vagy az elmaradhatatlan iszapfortyogók között jól kijelölt úton tehetünk hosszú sétát. A Pezsgőmedence vagy az Ördög Fürdőjének felejthetetlen látványa kárpótolt a Lady Knox-gejzír mellett átélt megrázkódtatásért.

A Thermal Wonderland közelében érdemes elkanyarodni egy meleg vizes patak, a Kerosene Creek irányába. A parkolótól rövid sétával egy vízeséshez érünk, az alatta kiszélesedő patak ideális fürdőhely a megfáradt túrázók számára.

Útban a Taupó-tó felé még egy geotermikus területet kerestünk fel, melynek neve Craters of the Moon (Holdkráterek), itt azonban sok újat nem láttunk, és aki kevesebb időt szán az északi szigetre, azok számára ez ki is hagyható. A tó előtt még egy látnivaló csábit megállásra, a Huka Falls (Huka-vízesés). A nem magas, mégis igen látványos zuhatag turistaösvényről

Maori táncbemutató

A kellemes meglepetések sora a déli szigeten folytatódott, ahol, elsőként az Abel Tasman Nemzeti Parkot kerestük fel. „Horvátország + Korzika” – írtam haza egy üzenetben, de akár szorzásjelet is tehettem volna az összehasonlításban szereplő térségek közé. A hasonlat csak a táj jellegére és szépségére vonatkozott, nem az Európában megszokott tengerparti zsúfoltságra.

Marahau városka kicsiny kempingjében is találtunk helyet, majd másnap vízitaxival indultunk túránk kiinduló pontjára a Bark Bay nevű öbölbe. Innen a jól követhető ösvényeken 24 kilométer gyaloglás vár a túrázóra, míg visszaérünk Marahauba. Az ösvény hol a víz közelében, hol a tengertől távolabb vezet, egy mélyebb szakadék fölött pedig függőhíd segíti az áthaladást. A víz mellett sziklás és homokos szakaszok váltogatják egymást, a mediterrán tengerpartoktól azonban mégis talá-lunk eltérést. Nincsenek árusok, napernyők, sőt napozók sem. A tengerpart érintetlen, csendjét csak a gazdag madárvilág, a csérek, csigaforgatók, a gémekek, na és persze a kabócák zavarják.

Azt senki ne gondolja, hogy a víz jég hideg és metsző szél fúj Új-Zéland déli, tehát az Antarktiszhoz közelebb fekvő szigetén. A vizet kimondottan melegnek éreztük, és néhány nap múlva, február elején a sziget tulsó, keleti oldalán a levegő hőmérséklete a 34 °C-ot is elérte.

Bár a túra közben strandolásra nem szántunk időt, az ösvény egy szakasza a tengeren kel át. Aki a túra első szakaszát időben teljesíti, még combig érő vízben teszi meg a száz-kétszáz méteres távot, a lassabbak már derékig érő vízzel találkoznak. Fotózást kedvelő túratársunk akkor ért a tengerbe vesző ösvényhez, amikor a víz az orráig ért, de hátizsákját a feje fölé emelve még bevállalta az „apálytúrát”. Szerencsére az úszni nem tudó túrázókra is gondoltak, és néhány kilométernyi kerülővel kijelöltek egy „dagálytúrát” is.

Az Abel Tasman azonban csak egy a déli sziget látványos nemzeti parkjai közül. A táj itt még mediterrán hangulatot áraszt, következő célpontunkon, a Nelson Lakes Nemzeti Parkban azonban már az Alpokban éreztük magunkat.

(folytatjuk)